

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0053

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013 (2012/2257(INI))

(2016/C 024/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9, 151 i 153 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 145, 148, 152 oraz art. 153 ust. 5 TFUE,
- uwzględniając art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu na 2013 r. (COM(2012)0750) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (COM(2011)0815) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 października 2012 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0408.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0542.

⁽³⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 116.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając pytanie ustne O-000120/2012 skierowane do Komisji oraz powiązaną rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie komunikatu „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2010 r. zatytułowany „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie” (COM(2010)0682) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2011 r. w sprawie Programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2008/867/WE z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inicjatywa »Szanse dla młodzieży«” (COM(2011)0933),
- uwzględniając pytanie ustne B7-0113/2012 skierowane do Komisji oraz powiązaną rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2010 r. zatytułowany „Mobilna młodzież: inicjatywa na rzecz uwolnienia potencjału młodzieży ku inteligentnemu, trwałemu i sprzyjającemu włączeniu społecznemu wzrostowi gospodarczemu w Unii Europejskiej” (COM(2010)0477),
- uwzględniając rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie programu „Mobilna młodzież” – ramy dla ulepszenia europejskiego systemu kształcenia ogólnego i zawodowego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zwiększania potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych sektorach gospodarki ⁽⁹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie paktu na rzecz inwestycji społecznych – reakcja na kryzys ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) przyjęty przez Radę w dniu 7 marca 2011 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE) oraz Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0260.

⁽²⁾ Zob. wersję sprostowaną z dnia 26 listopada 2010 r.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0230.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 6.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0419.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 175 z 10.7.1999, s. 43.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0024/2013),
- A. mając na uwadze, że skutki kryzysu w wymiarze społecznym i zatrudnienia są daleko idące oraz że obecnie nasilają je jeszcze wpływ środków konsolidacji fiskalnej wdrożonych w niektórych państwach w odpowiedzi na kryzys zadłużeniowy oraz ograniczona polityka pieniężna w strefie euro, która różni się od polityki pieniężnej wdrożonej w innych głównych regionach gospodarczych oraz nie jest w stanie skutecznie odpowiedzieć na kryzys zadłużeniowy ani promować wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że kryzys ma negatywny wpływ na jakość i liczbę inwestycji społecznych w Europie; mając na uwadze, że strefa euro znajduje się w recesji oraz że UE jest obecnie jedynym głównym regionem na świecie, gdzie bezrobocie stale rośnie;
- B. mając na uwadze, że w roku 2012 sytuacja w zakresie zatrudnienia uległa pogorszeniu oraz że perspektywy na rok 2013 są pesymistyczne; mając na uwadze, że segmentacja rynku pracy stale rośnie, długotrwałe bezrobocie osiągnęło alarmująco wysoki poziom, ubóstwo pracujących wciąż jest poważnym problemem, średnie dochody gospodarstw domowych są coraz niższe w wielu państwach członkowskich, natomiast dane wskazują na wyższy poziom i głębsze formy ubóstwa i wykluczenia społecznego, wraz ze wzrostem ubóstwa pracujących i polaryzacji społecznej w wielu państwach członkowskich;
- C. mając na uwadze, że bezrobocie znacznie wzrosło od 2008 r. i osiągnęło poziom 25 mln osób bezrobotnych w UE, co odpowiada 10,5 % ludności w wieku produkcyjnym; mając na uwadze, że tylko w ciągu ostatnich 12 miesięcy liczba osób bezrobotnych wzrosła o 2 miliony; mając na uwadze, że spadek zatrudnienia jest bardziej widoczny w tych państwach, które prowadzą konsolidację fiskalną na większą skalę;
- D. mając na uwadze, że sytuacja na rynku pracy jest szczególnie trudna dla osób młodych, niezależnie od ich poziomu wykształcenia, którym często oferuje się umowy niegwarantujące pewności zatrudnienia oraz nieodpłatne staże; mając na uwadze, że trudna sytuacja młodych ludzi częściowo wynika z dysproporcji pomiędzy zdobytymi umiejętnościami a popytem na rynku pracy, ograniczonej mobilności geograficznej, wczesnego kończenia nauki bez kwalifikacji, braku odpowiednich umiejętności i doświadczenia zawodowego, niepewnych warunków zatrudnienia, ograniczonych możliwości szkoleń oraz nieskuteczności aktywnych polityk rynku pracy;
- E. mając na uwadze, że wśród młodzieży UE więcej niż jedna osoba na pięć jest bezrobotna (22,8 %), zaś w niektórych państwach członkowskich stopa bezrobocia młodzieży przekracza 50 %; mając na uwadze, że ponad 7 mln Europejczyków w wieku poniżej 25 lat to osoby niekształcące się, niepracujące ani nieuczące się (młodzież NEET); mając na uwadze, że liczba ta ciągle wzrasta oraz że istnieje ryzyko straconego pokolenia; mając na uwadze, że koszt braku działań dotyczących grupy NEET szacuje się na 153 mld EUR w całej UE;
- F. mając na uwadze, że w następstwie posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 30 stycznia 2012 r. w ramach inicjatywy „Szanse dla młodzieży”, Komisja wezwała państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia kompleksowych inicjatyw na rzecz zatrudnienia, kształcenia i umiejętności młodzieży, a także do opracowania w ramach krajowych programów reform planów dotyczących pracy młodzieży; mając jednak na uwadze, że większość państw członkowskich nie przedstawiła tych inicjatyw;
- G. mając na uwadze, że osoby zbliżające się do wieku emerytalnego, pracownicy długotrwałe bezrobotni, pracownicy spoza UE i pracownicy o niskich kwalifikacjach najsilniej odczuwają skutki kryzysu;
- H. mając na uwadze, że należy przeprowadzić niezbędne reformy mające na celu zapewnienie stabilności systemów emerytalnych; mając na uwadze, że w związku z tym można podnieść faktyczny wiek emerytalny bez podnoszenia obowiązkowego wieku emerytalnego, poprzez ograniczenie liczby osób wcześniej opuszczających rynek pracy; mając na uwadze, że w celu skutecznego podniesienia rzeczywistego wieku emerytalnego reformom systemów emerytalnych

⁽¹⁾ Dz.U. L 14 z 20.01.1998, s. 9.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

muszą towarzyszyć strategii polityczne mające na celu rozwój możliwości zatrudnienia, z uwzględnieniem zapewnienia osobom starszym dostępu do uczenia się przez całe życie, oraz wdrożenie polityk obejmujących korzyści podatkowe zachęcające do kontynuacji pracy zawodowej, a także wsparcie aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu;

- I. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie osiągnęło alarmująco wysoki poziom w drugim kwartale 2012 r., kiedy 11,1 mln bezrobotnych Europejczyków nie miało pracy od ponad 12 miesięcy, co stanowi 4,6 % ludności aktywnej zawodowo; mając na uwadze, że prawdopodobieństwo znalezienia pracy przez bezrobotnych spadło w większości państw członkowskich, a w szczególności w państwach wdrażających znaczące środki konsolidacji fiskalnej;
- J. mając na uwadze, że około 120 mln osób zagraża wykluczenie społeczne w UE-27, ponieważ szczególnie grozi im ubóstwo, doświadczają oni pogłębionej deprivacji materialnej lub żyją w gospodarstwach domowych o bardzo niskim udziale w rynku pracy;
- K. mając na uwadze, że w prawie wszystkich państwach członkowskich ograniczono wydatki na ochronę socjalną, oraz mając na uwadze, że Komitet Ochrony Socjalnej ostrzega przed tym, że coraz większej liczbie ludzi zagraża ubóstwo dochodowe, ubóstwo wśród dzieci, pogłębiona deprivacja materialna oraz wykluczenie społeczne ze względu na wpływ środków konsolidacji fiskalnej;
- L. mając na uwadze, że osiągnięcie wzrostu i wysokiego poziomu zatrudnienia jest niezbędne dla naprawy gospodarczej, konsolidacji fiskalnej oraz stabilności państwa opiekuńczego i finansów publicznych w perspektywie długoterminowej;
- M. mając na uwadze, że głównym elementem działań podejmowanych przez państwa członkowskie w reakcji na kryzys powinny być ukierunkowane inwestycje społeczne, ponieważ stanowią one kluczowy element pozwalający osiągać cele dotyczące zatrudnienia, cele społeczne i cele w zakresie kształcenia, określone w strategii „Europa 2020”;
- N. mając na uwadze, że w dniu 30 stycznia 2012 r. Rada Europejska oświadczyła, iż „wskaźniki wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zaczną znowu wzrastać wyłącznie wtedy, gdy zastosujemy konsekwentne i szeroko zakrojone podejście, łączące inteligentną konsolidację fiskalną zapewniającą inwestycje w przyszły wzrost z rozsądną polityką makroekonomiczną oraz z aktywną strategią zatrudnienia zapewniającą spójność społeczną”;
- O. mając na uwadze, że należy kontynuować konsolidację fiskalną z uwagi na wysoki poziom zadłużenia i długoterminowe wyzwania dla finansów publicznych, lecz z należyтым uwzględnieniem faktu, że musi być ona celem średnio- lub długookresowym; mając na uwadze, że konsolidacja fiskalna może mieć negatywny wpływ na wzrost i zatrudnienie w perspektywie krótkoterminowej, w szczególności w państwach znajdujących się w recesji lub mających nieznaczne stopy wzrostu, co osłabia potencjał przyszłego wzrostu i tworzenia miejsc pracy; mając na uwadze, że konsolidacja fiskalna musi być zatem prowadzona w sposób sprzyjający wzrostowi gospodarczemu, tak by nie osłabiła ona potencjału wzrostu gospodarki ani jej tkanki społecznej;
- P. mając na uwadze, że napięcia na rynkach finansowych są nadal wysokie oraz że między państwami członkowskimi wciąż brak jest równowagi w dostępie do finansowania; mając na uwadze, że wysokie składki powodują ryzyko nadmiernego zwiększenia obciążeń związanych z długiem państwowym, przez co wymagają większej konsolidacji fiskalnej, pogłębiają kryzys, a tym samym utrudniają wzrost i tworzenie miejsc pracy;
- Q. mając na uwadze, że pomimo pilnego charakteru sytuacji Unia Europejska ma problem z osiągnięciem prawie każdego z celów strategii „Europa 2020”, a postępy w osiąganiu celów strategii „Europa 2020” w państwach członkowskich są rozczarowujące; mając na uwadze, że zobowiązania określone w krajowych programach reform na rok 2012 są niewystarczające do tego, by osiągnąć większość celów na szczeblu UE;
- R. mając na uwadze, że inwestycje w kształcenie i szkolenie, badania naukowe i innowacje główne obszary wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy – nadal są niższe niż inwestycje głównych partnerów gospodarczych i konkurentów UE w innych regionach świata; mając na uwadze, że inwestycje produkcyjne w tych obszarach mają kluczowe znaczenie dla trwałego wyjścia z kryzysu, a także dla skonsolidowania gospodarki UE na drodze ku konkurencyjności i wydajności;
- S. mając na uwadze, że wymiar płci ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020”, ponieważ kobiety tworzą największą rezerwę jeszcze niewykorzystanej siły roboczej; mając na uwadze, że kobiety tworzą w UE największą grupę społeczną, która żyje w ubóstwie; mając na uwadze, że cięcia w zakresie usług publicznych, takich jak opieka nad dziećmi i opieka nad innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu, będą miały

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

negatywne następstwa w odniesieniu do kobiet, a w konsekwencji w odniesieniu do ich zdolności do uczestniczenia w rynku pracy; mając na uwadze, że w całym procesie europejskiego semestru należy zatem zwrócić szczególną uwagę na uwzględnianie aspektu płci i na konkretne strategie polityczne dotyczące kobiet; mając na uwadze, że należy zrównać ustawowy wiek emerytalny kobiet i mężczyzn;

- T. mając na uwadze, że potrzebna jest wzmocniona interakcja między strategiami politycznymi w zakresie zatrudnienia oraz strategiami społecznymi i gospodarczymi w kontekście europejskiego semestru, jak określono w art. 121 i art. 148 TFUE;
- U. mając na uwadze, że ważne jest promowanie demokratycznej odpowiedzialności, własności i legitymacji wszystkich podmiotów zaangażowanych w europejski semestr; mając na uwadze, że odpowiednie zaangażowanie Parlamentu Europejskiego jest w tym kontekście kluczowe;
- V. mając na uwadze, że parlamenty narodowe są przedstawicielami i gwarantami praw nabytych i przeniesionych przez obywateli; mając na uwadze, że ustanowienie europejskiego semestru powinno w pełni respektować prerogatywy parlamentów narodowych;

Główne postulaty na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej

1. zwraca się do Rady Europejskiej, by zadbała o włączenie poniższych zaleceń do wytycznych politycznych na europejski semestr w roku 2013, i upoważnia swojego przewodniczącego do obrony stanowiska PE na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 14–15 marca 2013 r.; nawiązuje w szczególności do konkretnych zaleceń, które Rada Europejska ma przyjąć w swoich wytycznych politycznych załączonych do niniejszej rezolucji;
2. ubolewa nad tym, że priorytety określone podczas zeszłorocznego cyklu europejskiego semestru, a w szczególności priorytety odnoszące się do tworzenia miejsc pracy, jakości pracy oraz walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, nie przyniosły oczekiwanych rezultatów;
3. zwraca uwagę, że sytuacja gospodarcza i społeczne skutki kryzysu uległy w ostatnim roku dalszemu pogorszeniu; w związku z tym podkreśla znaczenie zintensyfikowania zaangażowania państw członkowskich w realizację wytycznych politycznych na rok 2013, w szczególności w dziedzinie zatrudnienia i polityki społecznej;

I. Cele strategii „Europa 2020”

4. zwraca się do Rady Europejskiej o zadbanie o to, by roczne wytyczne polityczne określone na podstawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego były w pełni skoncentrowane na osiągnięciu wszystkich celów strategii „Europa 2020” dotyczących inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; ubolewa nad tym, że do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013 nie włączono sprawozdania z postępów w realizacji strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję do sporządzenia tego sprawozdania przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej;
5. ubolewa nad tym, że wytyczne polityczne na rok 2012 oraz ich wdrożenie okazały się niewystarczająco skuteczne, jeśli chodzi o osiągnięcie celów politycznych zapisanych w strategii „Europa 2020”; ubolewa nad tym, że niektóre państwa członkowskie w coraz większym stopniu odchodzą od realizacji celów strategii „Europa 2020”;
6. ubolewa nad tym, że zobowiązania określone w krajowych programach reform na rok 2012 są niewystarczające do tego, by osiągnąć większość celów na szczeblu UE; podkreśla swoje zaniepokojenie tym, że obecne cele krajowe nie wystarczą do osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020” dotyczących zatrudnienia, edukacji i ograniczenia ubóstwa;
7. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia niezbędnych zobowiązań w ramach krajowych programów reform na rok 2013, ukierunkowanych na osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”;
8. zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie w swoich wytycznych politycznych, że wystarczające środki UE zostaną przeznaczone na osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”; apeluje do państw członkowskich o skuteczniejszy przydział środków na osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

II. Tworzenie miejsc pracy za pośrednictwem reform strukturalnych i inwestycji ukierunkowanych na wzrost gospodarczy

9. wyraża ubolewanie, że w ubiegłym roku większość państw członkowskich nie wypełniła swojego zobowiązania do przedłożenia krajowego planu zwiększania zatrudnienia w ramach swoich krajowych programów reform na rok 2012; wzywa państwa członkowskie do wypełnienia tego zobowiązania w roku 2013; podkreśla, że krajowe plany zwiększania zatrudnienia powinny zawierać kompleksowe środki na rzecz tworzenia miejsc pracy i „zielonego” zatrudnienia, powiązanie między polityką zatrudnienia a instrumentami finansowymi, reformy rynku pracy, wyraźny harmonogram rozłożenia wieloletniego programu reform na następnych 12 miesięcy oraz wskazanie obszarów i regionów doświadczających niedoboru lub nadwyżki w zakresie specjalizacji;

10. ubolewa nad tym, że Komisja nie uczyniła przedłożenia krajowego planu zwiększania zatrudnienia wymogiem obowiązkowym, i wzywa Komisję do nadzorowania jego przygotowywania w każdym rocznym cyklu europejskiego semestru;

11. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków sprzyjających tworzeniu miejsc pracy, takich jak reformy podatku od siły roboczej, które to środki pobudzają zatrudnienie, propagują i wspierają rzeczywiste i dobrowolne samozatrudnienie i zakładanie przedsiębiorstw, poprawiają warunki ramowe prowadzenia działalności gospodarczej, ułatwiają dostęp do finansowania dla MŚP, przekształcają pracę nieformalną lub nierejestrowaną w legalne zatrudnienie, reformują rynki pracy, jeśli to konieczne, w celu zwiększenia ich dostosowania, dynamiki, konkurencyjności i włączenia społecznego, a jednocześnie gwarantują pracownikom odpowiednie bezpieczeństwo, zapewniają pracodawcom i pracownikom umiejętności i narzędzia pozwalające im dostosowywać się do zmieniających się potrzeb rynku pracy, modernizują systemy ustalania płac – w ramach dialogu społecznego i przy czynnym udziale partnerów społecznych, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności krajowych modeli stosunków pracy – w celu dostosowania płac do zmian wydajności pracy w granicach pensji wystarczających na godne życie, oraz wykorzystują duży potencjał zatrudnienia sektorów takich jak gospodarka ekologiczna, opieka zdrowotna i społeczna oraz sektora ICT na potrzeby tworzenia trwałych miejsc pracy o wysokiej jakości;

III. Zatrudnienie młodzieży

12. zwraca się do Rady Europejskiej o uczynienie kwestii bezrobocia osób młodych priorytetem w wytycznych politycznych na rok 2013;

13. wzywa państwa członkowskie do przedsięwzięcia zdecydowanych środków na rzecz walki z bezrobociem osób młodych, w tym ukierunkowanych środków aktywnej polityki rynku pracy, środków przeciwdziałających niedopasowaniu umiejętności na rynku pracy, zwłaszcza poprzez zapobieganie wczesnemu kończeniu nauki lub stażu oraz zapewnienie, że w ramach systemów kształcenia i szkolenia młodzi ludzie skutecznie zdobędą odpowiednie umiejętności, a także środków mających na celu propagowanie przedsiębiorczości i skuteczne wsparcie rozwoju biznesu na rzecz młodych ludzi oraz ram zapewniających przejście od kształcenia do zatrudnienia;

14. zdecydowanie wspiera wnioski Komisji dotyczące systemów gwarancji dla młodzieży; apeluje o ich szybkie wdrożenie i przeznaczenie odpowiednich środków finansowych; jest zdania, że EFS powinien odgrywać kluczową rolę w finansowaniu systemów gwarancji dla młodzieży, i że należy dążyć do osiągnięcia odpowiedniej równowagi między finansowaniem przez UE a finansowaniem przez państwa członkowskie;

15. apeluje do państw członkowskich o opracowanie kompleksowych strategii na rzecz młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niezscolającej się (młodzieży NEET); apeluje również do nich, by podczas opracowywania tych strategii okazały solidarność finansową z państwami członkowskimi o ograniczonej przestrzeni fiskalnej;

IV. Zwiększenie dostosowania i dynamiki rynków pracy sprzyjających włączeniu społecznemu oraz poprawa jakości zatrudnienia

16. ubolewa nad tym, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na rok 2013 nie odniesiono się do jakości miejsc pracy i że zbyt mało uwagi poświęcono wprowadzeniu niezbędnych warunków wstępnych sprzyjających zwiększeniu udziału w rynku pracy, co dotyczy zwłaszcza kobiet, pracowników powyżej 45. roku życia, osób niepełnosprawnych oraz osób najbardziej potrzebujących;

17. przypomina, że wewnętrzne zaburzenia równowagi między państwami członkowskimi, szczególnie jeśli chodzi o wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne, cały czas się powiększają; zwraca uwagę, że państwa członkowskie o stosunkowo niesegmentowanych rynkach pracy, silnych systemach opieki społecznej oraz zdolne do tymczasowego dostosowania godzin pracy, czasu pracy i innych elastycznych warunków pracy (elastyczność wewnętrzna), a także o efektywnych modelach rokowań zbiorowych, okazały się odporniejsze na skutki kryzysu w wymiarze społecznym i zatrudnienia;

18. apeluje o zwiększenie dostosowania i dynamiki rynków pracy oraz ich zdolności dostosowania do zakłóceń w sytuacji gospodarczej bez generowania zwolnień, a także o zwiększenie ich włączenia społecznego sprzyjającego udziałowi w rynku pracy, zwłaszcza w odniesieniu do osób najsłabszych i znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

19. ostrzega, że środki oszczędnościowe nie powinny osłabiać jakości zatrudnienia, ochrony socjalnej ani norm bezpieczeństwa i higieny pracy; zachęca państwa członkowskie do propagowania identyfikowania tych spółek i MŚP, które starają się w większym stopniu uwzględniać aspekty socjalne, niż wypełniać jedynie swe minimalne zobowiązania prawne;

V. Inwestowanie w kształcenie i szkolenie

20. podkreśla kluczową rolę kształcenia i szkolenia w realizacji celów strategii „Europa 2020”;

21. podkreśla znaczenie zmniejszenia odsetka osób przedwcześnie kończących naukę w celu zmniejszenia liczby osób należących do grupy NEET;

22. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, w ramach realizacji trwałej, sprzyjającej wzrostowi i zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej, skutecznych i wystarczających inwestycji w kształcenie, szkolenie i uczenie się przez całe życie w celu wywiązania się ze wszystkich zobowiązań podjętych w ramach strategii „Europa 2020”;

23. wzywa państwa członkowskie do włączenia europejskich programów wymiany w obszarze kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu do działań podejmowanych w ramach europejskiego semestru;

VI. Zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych oraz zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego

24. wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem ubóstwa i bezrobocia we wszystkich grupach wiekowych od ostatniego cyklu europejskiego semestru w roku 2012;

25. z zadowoleniem przyjmuje to, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na rok 2013 uwzględniono ubóstwo i wykluczenie społeczne oraz zajęto się społecznymi skutkami kryzysu; wzywa Komisję do położenia nacisku na te środki w zaleceniach dla poszczególnych krajów, a w szczególności do zajęcia się problemem ubóstwa pracujących, ubóstwa wśród osób niemających związków z rynkiem pracy lub mających ograniczone związki z tym rynkiem, a także problemem ubóstwa wśród osób starszych; zwraca się do Rady Europejskiej o zatwierdzenie tej wytycznej jako priorytetu;

26. apeluje o to, by wdrożenie zintegrowanych strategii aktywnego włączenia było centralnym elementem unijnego programu w dziedzinie polityki społecznej i jego krajowych odpowiedników;

VII. Dążenie do proporcjonalnej i zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy

27. uznaje potrzebę wdrożenia proporcjonalnej, zróżnicowanej i sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu konsolidacji fiskalnej w celu uniknięcia negatywnego krótko-, średnio- i długoterminowego wpływu na wzrost i zatrudnienie przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansów publicznych; podkreśla to, że programy konsolidacji fiskalnej powinny zostać poddane ocenie pod względem ich wpływu w perspektywie krótkoterminowej na wzrost, zatrudnienie i włączenie społeczne, zwłaszcza w państwach znajdujących się w recesji lub mających nieznaczne stopy wzrostu; wzywa Komisję i Radę Europejską do pełnego wykorzystania elastyczności przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 1175/2011 i rozporządzeniu Rady (UE) nr 1177/2011 w okresie pogorszenia koniunktury gospodarczej;

28. podkreśla, że Komisja powinna bardziej uwzględniać szczególne tendencje lokalne, regionalne i krajowe, jak również potencjalne błędy w swoich prognozach, które stanowią podstawę rocznej analizy wzrostu gospodarczego;

29. uważa, że konsolidacja fiskalna musi być wdrażana w sposób proporcjonalny i sprzyjający wzrostowi gospodarczemu oraz że rytm konsolidacji musi być różny dla poszczególnych krajów, w zależności od ich dostępnej przestrzeni fiskalnej i przestrzeni fiskalnej europejskiej gospodarki w szerszej perspektywie, w celu uniknięcia negatywnych skutków dla wzrostu, jednocześnie gwarantując zdolność obsługi zadłużenia;

30. wzywa Komisję do zmiany jej modeli dotyczących wpływu na wzrost i tworzenie miejsc pracy efektu mnożnikowego cięć budżetowych w państwach członkowskich, zgodnie z najnowszymi zmianami wprowadzonymi przez MFV;

31. zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie spójności pomiędzy różnymi priorytetami określonymi w jej wytycznych politycznych, tak aby nie osłabiać potencjału trwałego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, nie zwiększać ubóstwa i wykluczenia społecznego, ani nie uniemożliwiać powszechnego dostępu do świadczenia wysokiej jakości usług publicznych; uważa, że głównym priorytetem musi być wdrożenie zintegrowanych reform i inwestycji propagujących wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansów publicznych;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

32. wzywa Radę Europejską do tego, by w przypadku zatwierdzenia przez nią pierwszego priorytetu rocznej analizy wzrostu gospodarczego – „zróżnicowana konsolidacja fiskalna sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu” – przedstawiła konkretne wyjaśnienia dotyczące sposobu jego realizacji przy zachowaniu pełnej zgodności z celem przewidującym zwiększenie spójności społecznej i zwalczanie ubóstwa, określonym w ramach czwartego priorytetu – „walka z bezrobociem i społecznymi konsekwencjami kryzysu”;

33. podkreśla potrzebę osiągnięcia pełnej spójności pomiędzy konsolidacją fiskalną i środkami gospodarczymi z jednej strony a polityką społeczną, środkami na rzecz wzrostu i zatrudnienia z drugiej strony;

34. wskazuje, że w dobie poważnych ograniczeń budżetowych i ograniczonej zdolności sektora prywatnego do udzielania pożyczek fundusze strukturalne i Fundusz Spójności, dzięki swoim możliwościom finansowym i realizowanym celom, są istotnym narzędziem, jakim dysponują państwa członkowskie przy stymulowaniu gospodarki i przyczynianiu się do realizacji zapisanych w strategii „Europa 2020” celów dotyczących wzrostu i zatrudnienia; w związku z tym podkreśla, że z uwagi na kluczową rolę odgrywaną przez politykę spójności w opracowywaniu krajowych programów w ramach europejskiego semestru polityka ta powinna znaleźć się w centrum rocznej analizy wzrostu i powinna być uwzględniona w rocznej debacie na temat wzrostu i miejsc pracy w UE;

VIII. *Legitymacja demokratyczna i zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego*

35. jest zaniepokojony tym, że Parlament Europejski, parlamenty narodowe, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie nadal odgrywają ograniczoną rolę w europejskim semestrze; podkreśla, że wytyczne polityczne określone w rozpoczętej przez Komisję rocznej analizie wzrostu gospodarczego, które mają zostać zatwierdzone przez Radę Europejską, są ustalane bez udziału Parlamentu i obywateli, w związku z czym brakuje im legitymacji demokratycznej;

36. uważa, że Parlament Europejski ma do odegrania zasadniczą rolę w osiągnięciu niezbędnej legitymacji demokratycznej; uważa, że wobec braku podstawy prawnej zwykłej procedury ustawodawczej mającej zastosowanie do rocznej analizy wzrostu gospodarczego Rada Europejska powinna uwzględnić uwagi parlamentarne podczas zatwierdzania wytycznych politycznych, aby zapewnić legitymację demokratyczną;

37. zwraca się do Komisji o zobowiązanie państw członkowskich do zagwarantowania maksymalnej przejrzystości podczas tworzenia krajowych programów reform, a także do zaangażowania w ten proces szerokiego grona parlamentów krajowych i partnerów społecznych;

Dodatkowe wysiłki, które należy podjąć w obszarze zatrudnienia i obszarze społecznym

Tworzenie miejsc pracy za pośrednictwem reform strukturalnych i inwestycji ukierunkowanych na wzrost gospodarczy

38. przypomina, że wzmocnienie wzrostu gospodarczego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy wymaga takich polityk zatrudnienia, które tworzą korzystne warunki tworzenia miejsc pracy, ułatwiają pozytywną zmianę pracy oraz podejmowanie pracy przez osoby bezrobotne, zwiększają podaż pracy oraz poprawiają jej dopasowanie geograficzne i dopasowanie umiejętności do potrzeb rynku pracy;

39. podkreśla potrzebę przeprowadzenia reform na rynku pracy mających na celu zwiększenie wydajności i efektywności pracy, co z kolei powinno przyczynić się do poprawy konkurencyjności gospodarki UE oraz do zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, przy jednoczesnym rygorystycznym poszanowaniu litery i ducha europejskiego społecznego dorobku prawnego i określonych w nim zasad; uważa, że reformy na rynkach pracy powinny być wdrażane w sposób propagujący jakość pracy;

40. sugeruje, by państwa członkowskie zmniejszyły opodatkowanie pracy, o ile pozwalają na to warunki fiskalne, zwłaszcza w odniesieniu do pracowników słabo opłacanych i o niskich kwalifikacjach oraz grup znajdujących się w trudnym położeniu; uważa, że odpowiednio ukierunkowane tymczasowe redukcje składek na ubezpieczenie społeczne lub programy dofinansowania miejsc pracy dla nowych pracowników, w szczególności dla osób bezrobotnych o niskich kwalifikacjach i osób długotrwale bezrobotnych, są bardzo skutecznymi zachętami do propagowania tworzenia miejsc pracy;

41. zwraca uwagę, że zmiany demograficzne wyraźnie wpływają na udostępnianie infrastruktury socjalnej i stanowią poważne wyzwanie dla wszystkich grup wiekowych w całej UE; w związku z tym podkreśla, że w analizie Komisji należy w większym stopniu brać pod uwagę rolę polityki spójności w rozwiązywaniu problemów demograficznych;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

42. podkreśla potrzebę przeprowadzenia niezbędnych reform w celu zapewnienia stabilności systemów emerytalnych; uważa, że wiek emerytalny mógłby być oceniany w oparciu o zmiany średniego trwania życia w dobrym zdrowiu, lecz przypomina, że nadal można podnieść faktyczny wiek emerytalny bez podnoszenia obowiązkowego wieku emerytalnego poprzez ograniczenie wczesnego opuszczania rynku pracy; uważa, że w celu skutecznego podniesienia efektywnego wieku emerytalnego reformom systemów emerytalnych muszą towarzyszyć strategie polityczne ograniczające dostęp do systemów wczesnych emerytur i innych możliwości wczesnego przejścia na emeryturę, mające na celu rozwój możliwości zatrudnienia osób starszych, zapewnienie dostępu do uczenia się przez całe życie, wdrożenie polityk obejmujących korzyści podatkowe zachęcające do kontynuacji pracy zawodowej, a także wsparcie aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu;

43. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu dopilnowania, by programy oszczędnościowe nie utrudniały stosowania środków na rzecz tworzenia miejsc pracy ani realizacji polityk pobudzających wzrost, ani nie zagrażały ochronie socjalnej; apeluje do państw członkowskich o priorytetowe traktowanie wydatków sprzyjających wzrostowi, na przykład w dziedzinie edukacji, uczenia się przez całe życie, badań i innowacji, efektywności energetycznej, oraz o jednoczesne zapewnienie skuteczności takich wydatków;

44. podziela pogląd Komisji, że innowacyjne instrumenty finansowe UE mogą pełnić rolę katalizatorów w odniesieniu do ukierunkowanych inwestycji, mieć efekt mnożnikowy w stosunku do budżetu UE i zwiększać potencjał wzrostu w UE; w związku z tym wzywa Komisję do udzielania państwom członkowskim i regionom szczegółowych informacji oraz pomocy i wskazówek odnośnie do szerszego zakresu stosowania instrumentów finansowych w ramach polityki spójności w 2013 r. i w kolejnym okresie programowania (2014–2020); apeluje do państw członkowskich o stosowanie się do zaleceń Komisji i jednoznaczne wskazanie, w krajowych programach reform, sposobów wykorzystania środków z funduszy strukturalnych w celu realizacji priorytetów w zakresie stymulowania wzrostu i zatrudnienia przy wykorzystaniu instrumentów finansowych;

45. docenia uwagę poświęconą wykorzystaniu potencjału tworzenia miejsc pracy kluczowych sektorów takich jak branże innowacyjne, usługi, gospodarka ekologiczna, opieka zdrowotna i społeczna (tak zwany biały sektor) oraz sektora ICT w priorytetach rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2013; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia inicjatyw mających na celu ułatwienie rozwoju wspomnianych sektorów o dużym potencjale w zakresie zatrudnienia;

46. przypomina, że pełne wykorzystanie potencjału tworzenia miejsc pracy tych nowych sektorów będzie wymagało przystosowania, zwłaszcza pracowników o niższych kwalifikacjach i starszych pracowników, oraz nowych umiejętności; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności w tych sektorach oraz zapewnienia niezbędnych inwestycji w kształcenie i szkolenie mających na celu umożliwienie zdobycia wspomnianych umiejętności;

47. ubolewa nad tym, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na rok 2013 w ogóle nie wspomniano o działaniach mających na celu uwzględnienie aspektu płci; uważa, że znaczne zwiększenie udziału kobiet w rynku pracy ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia głównego celu strategii „Europa 2020” dotyczącego zatrudnienia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia niezbędnych środków mających na celu wsparcie zatrudnienia kobiet, takich jak przystępna cenowo opieka i opieka nad dzieckiem, odpowiednie systemy urlopów macierzyńskich, ojcowskich i rodzicielskich oraz elastyczne godziny i warunki pracy;

48. wzywa państwa członkowskie do poprawy środowiska dla przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP, oraz zwraca się do Komisji i Rady Europejskiej o zintensyfikowanie wysiłków zmierzających do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, wzmocnienie gospodarki cyfrowej oraz skoncentrowanie się na inteligentnej regulacji przyczyniającej się do zmniejszenia zbędnej biurokracji; z zadowoleniem przyjmuje Akt o jednolitym rynku II oraz apeluje o jego niezwłoczne i pełne wdrożenie;

49. wzywa Komisję do tego, by uznała zarządzanie jednolitym rynkiem za kluczowy priorytet, ponieważ w istotnym stopniu przyczynia się ono do osiągnięcia celów europejskiego semestru, tzn. trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; uważa, że zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów powinny jednocześnie oferować państwom członkowskim bardziej praktyczne rozwiązania dotyczące poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, tak aby uzyskać silniejsze poparcie społeczne i zaangażowanie polityczne w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku;

50. z zadowoleniem przyjmuje uznanie znaczenia dostępu MŚP do finansowania, jako że są one podstawą zatrudnienia i tworzenia miejsc pracy w UE oraz mają znaczny potencjał w zakresie rozwiązania problemu bezrobocia wśród osób młodych i dysproporcji w reprezentacji płci; nalega, aby państwa członkowskie uczyniły z dostępu MŚP do finansowania absolutny priorytet w swoich krajowych planach na rzecz wzrostu; apeluje do państw członkowskich o zapewnianie łatwego dostępu do europejskich funduszy przeznaczonych na ten cel;

51. dostrzega znaczenie większej zdolności EBI w zakresie udzielania pożyczek i zaleca, aby dostosować ją do priorytetów UE dotyczących eliminacji rozbieżności regionalnych; apeluje do Komisji o zwrócenie się do państw członkowskich o wykorzystanie części środków z funduszy strukturalnych na potrzeby podziału ryzyka kredytowego EBI

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

i udostępnienia gwarancji pożyczkowych dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw, co umożliwi wzrost aktywności gospodarczej we wszystkich sektorach i regionach, będzie źródłem dodatkowych możliwości zatrudnienia i rozwiąże problem braku dostępu do kredytów utrudniający obecnie działalność MŚP;

52. wzywa państwa członkowskie do promowania i wspierania przedsiębiorczości, w tym przedsiębiorczości społecznej, oraz zakładania nowych przedsiębiorstw, w szczególności poprzez realizację programów rozwoju biznesu i zapewnienie dostępu do finansowania;

53. wzywa Komisję Europejską do dopilnowania, by przedsiębiorczość społeczna otrzymała zdecydowane wsparcie w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020, ponieważ ewidentnie ma ona znaczny potencjał do tworzenia nowych miejsc pracy i innowacyjnego wzrostu;

54. apeluje do Komisji o pełną mobilizację instrumentów UE oraz wsparcia finansowego w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”; wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania funduszy strukturalnych w celu zwiększenia szans na zatrudnienie oraz skutecznego zwalczania strukturalnego i długoterminowego bezrobocia osób młodych;

55. odnotowuje, że polityka spójności jako podstawowe narzędzie inwestycyjne UE, które odgrywa ważną rolę w strategii „Europa 2020” i które dokładnie reaguje na lokalne, regionalne i krajowe potrzeby inwestycyjne, przyczynia się nie tylko do zmniejszania różnic między regionami, ale również do ożywienia gospodarczego w państwach członkowskich i skutecznego zapewnienia trwałego wzrostu i tworzenia miejsc pracy w państwach członkowskich i w całej Unii; zauważa, że dzięki temu polityka spójności jest jednym z najlepszych dostępnych instrumentów, dzięki któremu ożywienie gospodarcze może iść w parze z utworzeniem dużej liczby miejsc pracy, jak przewiduje Komisja Europejska w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013; uważa w związku z tym, że wszelkie cięcia budżetu przeznaczonego na politykę spójności miałyby nader negatywne konsekwencje w odniesieniu do celów strategii „Europa 2020”, a zatem należało, aby w nowym okresie programowania przeznaczyć na politykę spójności odpowiednie środki, co najmniej na poziomie uzgodnionym dla obecnego okresu programowania 2007-2013, oraz by wciąż można nią było obejmować wszystkie regiony UE;

56. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż Komisja przyznała w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013, że należy zwiększyć zdolności administracyjne w celu szybszej dystrybucji niewydatkowanego jeszcze środków z funduszy strukturalnych; zwraca uwagę, że wysiłki te należy koncentrować na władzach szczebla krajowego, regionalnego i lokalnego; podkreśla, że szybsze wydatkowanie niewydatkowanego jeszcze środków z funduszy strukturalnych może przyczynić się do zwiększenia płynności finansowej rynku;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by polityka regionalna w dalszym ciągu odgrywała ważną rolę w opracowywaniu programów krajowych w ramach europejskiego semestru, a także by stanowiła kluczowe narzędzie służące realizacji ustalonych celów w zakresie polityki socjalnej i polityki zatrudnienia w perspektywie średnio- i długoterminowej;

58. uważa za istotne, by polityka spójności przyczyniała się do ograniczania wewnętrznych rozbieżności pod względem konkurencyjności i nierównowagi strukturalnej dzięki jej zdolności do dostosowywania się do specyficznych warunków i potrzeb stwierdzonych na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym; w tym względzie przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji, aby przeprogramować, gdzie jest to możliwe, niewydatkowane jeszcze środki z funduszy strukturalnych na rzecz efektywności energetycznej, zatrudnienia młodzieży oraz MŚP, ponieważ obszary te odegrają ważną rolę w realizacji celów strategii „Europa 2020”; domaga się należytego informowania Parlamentu o realizacji tej inicjatywy na szczeblu krajowym;

Zatrudnienie młodzieży

59. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu ułatwienie młodym ludziom przechodzenia z etapu kształcenia i szkolenia na rynek pracy; w związku z tym zwraca uwagę na sukces „dualnego kształcenia zawodowego” w niektórych państwach członkowskich, który wpłynął na osiągnięcie najwyższego poziomu zatrudnienia młodych ludzi w Unii Europejskiej;

60. uważa, że kluczowe znaczenie ma pomaganie młodzieży w bardziej skutecznym zdobywaniu kwalifikacji, co wymaga ściślejszej współpracy i lepszej komunikacji między spółkami, rządami oraz podmiotami z sektora edukacji;

61. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, że przedstawi ona pakiet w sprawie zatrudnienia młodzieży; wzywa państwa członkowskie do promowania i rozwoju, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi, gwarancji dla młodzieży, zapewniającej każdej młodej osobie w UE prawo do zatrudnienia, nauki zawodu lub dodatkowego szkolenia bądź zatrudnienia połączonego ze szkoleniem po maksymalnym okresie bezrobocia wynoszącym cztery miesiące; uważa, że finansowanie unijne, szczególnie EFS, powinno odgrywać podstawową rolę we współfinansowaniu systemów gwarancji dla

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

młodzieży; wzywa Komisję do udzielenia państwom członkowskim i regionom pomocy technicznej w zakresie wdrożenia tych systemów i prawidłowego wykorzystywania środków Europejskiego Funduszu Społecznego do celów rozwoju systemów gwarancji dla młodzieży; podkreśla, że krajowi partnerzy sektorowi, ściśle współpracujący z władzami lokalnymi i regionalnymi, powinni odgrywać główną rolę w procesie wdrażania systemów gwarancji dla młodzieży;

62. zauważa, że systemom gwarancji dla młodzieży powinny towarzyszyć ramy jakości w celu zapewnienia jakości tych systemów oraz dopilnowania, by kształcenie, przyuczanie do zawodu i oferowane miejsca pracy obejmowały odpowiednie warunki pracy i spełniały normy bezpieczeństwa i higieny pracy; uważa, że w tym kontekście wszyscy młodzi ludzie powinni najpierw uzyskać spersonalizowaną ocenę ich potrzeb, a następnie otrzymać dopasowane i spersonalizowane usługi;

63. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Komisji dotyczące stworzenia w ramach Komitetu Zatrudnienia wielostronnego mechanizmu kontroli wdrażania systemów gwarancji dla młodzieży, a ponadto zwraca się o włączenie w ten proces Parlamentu;

64. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do zaproponowania zalecenia Rady dotyczącego systemów gwarancji dla młodzieży; wzywa państwa członkowskie i regiony do promowania przedsiębiorczości i samozatrudnienia wśród młodych ludzi oraz do wdrożenia konkretnych, ukierunkowanych programów wsparcia rozwoju działalności gospodarczej dla młodych ludzi;

65. podkreśla, że w styczniu 2012 r. Rada Europejska przedstawiła działania pilotażowe mające na celu wsparcie ośmiu państw członkowskich o najwyższych poziomach bezrobocia osób młodych w realokacji części z przysługujących im funduszy strukturalnych UE w celu rozwiązania problemu bezrobocia osób młodych; ubolewa nad tym, że w maju 2012 r. Komisja znacząco obniżyła szacunki dotyczące dostępnych środków podlegających realokacji z 82 mld EUR do 29,8 mld EUR, tym samym ograniczając zakres działań pilotażowych; ubolewa nad tym, że do tej pory jedynie niewielka część tych środków została przydzielona na pomoc młodym osobom w znalezieniu pracy;

66. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący lepszego wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego na rzecz środków zatrudnienia młodzieży w okresie programowania 2014–2020; zwraca się o to, by środki Europejskiego Funduszu Społecznego wykorzystywane na rzecz działań dotyczących młodzieży koncentrowały się głównie na przyuczaniu do zawodu/stażach i przedsiębiorczości; z zadowoleniem przyjmuje przeznaczenie niewykorzystanych środków funduszy strukturalnych z unijnego okresu finansowania 2007–2013 na zwalczanie wysokiej stopy bezrobocia wśród młodzieży oraz na promowanie małych i średnich przedsiębiorstw;

Inwestowanie w kształcenie i szkolenie

67. podkreśla znaczenie udoskonalenia umiejętności kontroli w określonych sektorach i/lub regionach oraz jak najszybszego zaradzenia niedopasowaniu tych umiejętności; wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy w zakresie opracowywania unijnej panoramy umiejętności w celu całościowego zobrazowania potrzeb UE w zakresie umiejętności;

68. apeluje do UE i państw członkowskich o promowanie współpracy i synergii pomiędzy sektorem kształcenia i szkolenia a przedsiębiorstwami w celu przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności oraz dostosowania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, tak aby wyposażać siłę roboczą w niezbędne umiejętności w oparciu o zmieniające się środowisko pracy i indywidualne potrzeby starzejącej się siły roboczej oraz ułatwiać przechodzenie od etapu kształcenia i szkolenia do pracy;

69. wzywa państwa członkowskie do nadania priorytetu działaniom odnoszącym się do inwestycji w kształcenie, szkolenie, promowanie umiejętności przedsiębiorczych i uczenie się przez całe życie na rzecz wszystkich grup wiekowych, nie tylko poprzez uczenie się formalne, lecz także poprzez rozwój uczenia się pozaformalnego i nieformalnego; ostrzega przed długoterminowymi kosztami społecznymi i gospodarczymi związanymi z cięciami w budżetach na edukację i szkolenia, ponieważ utrudniają one wyjście z kryzysu i zmniejszają konkurencyjność gospodarek państw członkowskich;

70. podkreśla, że wykorzystanie nowych możliwości uczenia się, a także wiedzy, umiejętności i kompetencji zdobytych poza ramami kształcenia formalnego może odegrać ważną rolę w zwiększeniu szans zatrudnienia; podkreśla znaczenie pozaformalnej i nieformalnej walidacji; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady zachęcającego państwa członkowskie do ustanowienia do roku 2015 systemów walidacji powiązanych z europejskimi ramami kwalifikacji, w tym umożliwienia uzyskania pełnych lub częściowych kwalifikacji w ramach uczenia się pozaformalnego lub nieformalnego;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

71. zachęca do skutecznego wdrożenia krajowych ram kwalifikacji jako narzędzi promujących rozwój uczenia się przez całe życie; ponawia swój apel do Komisji o urzeczywistnienie europejskiego paszportu umiejętności w celu zapewnienia przejrzystości i promowania transgranicznej mobilności pracowników;

72. podkreśla potrzebę poprawy jakości, kompetencji i statusu nauczycieli jako warunku sine qua non zapewnienia prawidłowo funkcjonującego europejskiego systemu kształcenia i szkolenia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia w tym celu niezbędnych wysiłków i przeznaczenia na ten cel odpowiednich zasobów;

Zwiększenie dostosowania i dynamiki rynków pracy sprzyjających włączeniu społecznemu oraz poprawa jakości zatrudnienia

73. uważa, że reformy rynku pracy powinny być ukierunkowane na zwiększenie wydajności i konkurencyjności oraz, jednocześnie, na zapewnienie jakości pracy; zwraca się do Rady Europejskiej o uwzględnienie jakości pracy w swoich wytycznych politycznych na rok 2013, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu pracowników do podstawowego zbioru praw pracowniczych zapisanych w Traktatach, bez uszczerbku dla ustawodawstwa państw członkowskich;

74. uważa, że w ramach strukturalnych reform rynku pracy należy wprowadzić wewnętrzną elastyczność w celu utrzymania zatrudnienia w czasach kryzysu gospodarczego, oraz zapewnić wysoką jakość pracy i bezpieczeństwo przy zmianie miejsca zatrudnienia, systemy świadczeń dla bezrobotnych oparte na wymogach aktywacji i powiązane ze strategiami reintegracji, których celem jest zachęcanie do podejmowania pracy przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających dochodów, postanowienia umowne mające na celu zwalczanie segmentacji rynku pracy, przewidywanie restrukturyzacji gospodarczej, oraz zapewnić dostęp do uczenia się przez całe życie;

75. wzywa państwa członkowskie do zwalczania istnienia i rozpowszechniania niepewnych warunków zatrudnienia i fikcyjnego samozatrudnienia oraz do dopilnowania, aby osoby zatrudnione na umowach tymczasowych lub na niepełny etat oraz osoby prowadzące działalność na własny rachunek miały odpowiednią ochronę socjalną i dostęp do szkoleń;

76. wzywa państwa członkowskie do usprawnienia w razie konieczności przepisów dotyczących zatrudnienia oraz, w celu propagowania stabilnych stosunków pracy, do wsparcia i rozwoju możliwości zwiększenia elastyczności warunków pracy przy odpowiednim poziomie zabezpieczenia społecznego, zwłaszcza na rzecz starszych i młodszych pracowników, a także do promowania dobrowolnej mobilności pracowników za pomocą programów wsparcia mobilności;

77. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się niskim poziomem udziału w rynku pracy grup w niekorzystnej sytuacji, w tym osób należących do mniejszości (np. Romów) i osób niepełnosprawnych, a także do oferowania pensji zawsze wystarczającej na godne życie;

78. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia zakresu i skuteczności aktywnych polityk dotyczących rynku pracy – w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi – wzajemnie wspieranych przez zachęty aktywizujące, takie jak programy typu „praca zamiast zasiłku” oraz odpowiednie systemy świadczeń w celu utrzymania możliwości zatrudnienia, wsparcia w powrocie do pracy i zapewnienia godnych warunków życia;

79. wzywa państwa członkowskie do przewidzenia procesów restrukturyzacji mających na celu ratowanie miejsc pracy, promowanie wewnętrznej i zewnętrznej mobilności oraz zminimalizowanie możliwych negatywnych skutków procesów restrukturyzacji; wzywa państwa członkowskie do skutecznego wdrożenia prawa krajowego oraz istniejących dyrektyw UE takich jak dyrektywa w sprawie zwolnień grupowych, dyrektywa w sprawie przejmowania przedsiębiorstw i dyrektywa w sprawie ram informacyjnych i konsultacyjnych, z należyтым uwzględnieniem zasady pomocniczości; uważa, że środki UE powinny odgrywać ważną rolę w unikaniu, minimalizowaniu lub łagodzeniu możliwych negatywnych skutków procesów restrukturyzacji;

80. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego egzekwowania przepisów dyrektywy 2000/78/WE ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy;

81. wzywa Komisję i państwa członkowskie, w celu pogłębienia integracji na europejskim rynku pracy, do podjęcia działań mających na celu zwiększenie mobilności na rynkach pracy i pomiędzy rynkami pracy poprzez usunięcie przeszkód prawnych i administracyjnych utrudniających swobodny przepływ pracowników w obrębie UE, takich jak przejściowe ograniczenia w dostępie do rynku pracy dla pracowników z Rumunii i Bułgarii, oraz poprzez zwiększenie praw do zabezpieczenia społecznego i poprawę warunków pracy pracowników korzystających z prawa do swobodnego przepływu; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wykorzystania EURES w celu lepszego łączenia pasujących ofert pracy i osób szukających pracy w kontekście transgranicznym;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

82. zwraca uwagę na wzrost ubóstwa i bezrobocia we wszystkich grupach wiekowych; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do przyjmowania nowych zobowiązań w celu zaradzenia tej sytuacji, w szczególności w odniesieniu do ubóstwa pracujących, ubóstwa wśród osób niemających związków z rynkiem pracy lub mających ograniczone związki z tym rynkiem, w tym osób starszych długotrwale bezrobotnych, a także ubóstwa wśród osób starszych;

83. wzywa państwa członkowskie do dopilnowania tego, by negatywne skutki konsolidacji fiskalnej dla równouprawnienia płci, zatrudnienia kobiet i ubóstwa zostały zniwelowane poprzez przyjęcie w krajowych budżetach podejścia uwzględniającego aspekt płci, skierowanie do państw członkowskich bardziej zdecydowanych zaleceń dotyczących płci oraz segregację głównych celów strategii „Europa 2020” i celów krajowych według kryterium płci;

Zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych, zwalczanie ubóstwa i promowanie włączenia społecznego

84. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia adekwatności i skuteczności systemów zabezpieczenia społecznego oraz do dopilnowania, by nadal funkcjonowały one jako zabezpieczenia przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym; zauważa jednocześnie, że europejski model społeczny wymaga zmiany ukierunkowanej na „aktywizujące państwa opiekuńcze”, które inwestują w ludzi oraz oferują instrumenty i bodźce mające na celu tworzenie stabilnych miejsc pracy i wzrostu, a także zapobieganie zakłóceniom społecznym;

85. wzywa państwa członkowskie do realizacji strategii aktywnego włączenia oraz wdrożenia odpowiednich i przystępnych cenowo, wysokiej jakości usług i zintegrowanych podejść do wysokiej jakości zatrudnienia, aby zapobiec marginalizacji grup o niskich dochodach i grup znajdujących się w trudnym położeniu;

86. wzywa państwa członkowskie do określenia w krajowych programach reform sposobu wykorzystania funduszy UE na wsparcie realizacji krajowych celów w zakresie walki z ubóstwem oraz innych celów w zakresie ochrony socjalnej, zatrudnienia i kształcenia, które zapewniają osiągnięcie celów związanych ze strategią „Europa 2020”;

87. wzywa UE i państwa członkowskie do dopilnowania, aby wszelkie reformy systemów opieki zdrowotnej koncentrowały się na poprawie jakości oraz zapewnieniu odpowiedniości, przystępności i powszechnego dostępu, a także stabilności;

88. uważa, że ukierunkowane dopłaty do zatrudnienia pracowników pochodzących z grup w niekorzystnej sytuacji są skutecznym sposobem zwiększenia ich udziału w rynku pracy;

89. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dopilnowania, aby konsolidacja fiskalna była zgodna z wymiarem zatrudnienia i wymiarem społecznym strategii „Europa 2020”;

90. jest zaniepokojony społecznym wpływem kryzysu na ubóstwo wśród kobiet; wzywa Komisję do dokonania oceny wpływu konsolidacji fiskalnej na równouprawnienie płci i zatrudnienie kobiet;

91. wzywa państwa członkowskie do opracowania środków mających na celu zmniejszenie ubóstwa pracujących, na przykład poprzez promowanie wystarczającego poziomu udziału w rynku pracy w gospodarstwach domowych oraz ułatwianie awansowania ze słabo opłacanych lub niepewnych stanowisk; wzywa państwa członkowskie do zwalczania ubóstwa pracujących poprzez realizację takiej polityki rynku pracy, która dąży do zapewnienia osobom pracującym pensji wystarczającej na utrzymanie;

92. apeluje do Komisji, aby każdego roku na początku listopada, począwszy od 4–5 listopada 2013 r., przedstawiała RAW właściwym komisjom Parlamentu, w celu zapewnienia Parlamentowi odpowiedniego czasu na wydanie swych opinii w kolejnych europejskich semestrach;

Konieczność podjęcia dodatkowych wysiłków w celu wzmocnienia systemu sprawowania rządów, zwiększenia zaangażowania i legitymacji demokratycznej

93. wzywa Radę Europejską i państwa członkowskie do zapewnienia ścisłego zaangażowania parlamentów narodowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w realizację i monitorowanie wytycznych politycznych na mocy strategii „Europa 2020” oraz w proces zarządzania gospodarką, aby zapewnić ich poczucie odpowiedzialności;

94. wzywa Radę Europejską i Komisję do skuteczniejszego uwzględnienia aspektów monitorowania i oceny osiągnięcia celów w zakresie zatrudnienia, celów społecznych i celów w zakresie kształcenia, określonych w strategii „Europa 2020”, w europejskim semestrze w roku 2013;

95. ponawia apel o zwiększenie legitymacji demokratycznej europejskiego semestru; apeluje do Rady Europejskiej o uwzględnienie wątpliwości i wniosków wyrażonych przez Parlament Europejski podczas przyjmowania swoich wytycznych politycznych na rok 2013;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

96. wzywa do odpowiedniego zaangażowania Parlamentu w europejski semestr w celu reprezentowania interesów obywateli oraz zwiększenia zasadności społecznych strategii politycznych, jakie mają być realizowane przez państwa członkowskie;

97. wzywa do wzmocnienia roli parlamentów narodowych w kontekście ich zaangażowania w proces formułowania polityki gospodarczej i społecznej w ramach europejskiego semestru w celu zwiększenia słuszności podejmowanych decyzji;

98. wzywa do angażowania partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego w celu zwiększenia adekwatności i skuteczności polityki społecznej;

o

o o

99. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

KONKRETNE ZALECENIA, KTÓRE RADA EUROPEJSKA MA PRZYJĄĆ W SWOICH WYTYCZNYCH POLITYCZNYCH

Cele strategii „Europa 2020”

Zalecenie 1: osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Spełnienie wszystkich celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Zobowiązania określone w krajowych programach reform na rok 2013 muszą być wystarczające do tego, by osiągnąć cele strategii „Europa 2020”.

Państwa członkowskie powinny planować skuteczniejsze wykorzystanie swoich budżetów krajowych na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”.

Zapewnienie, że wystarczające środki UE zostaną przeznaczone na osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”.

Tworzenie miejsc pracy za pośrednictwem reform strukturalnych i inwestycji ukierunkowanych na wzrost

Zalecenie 2.1 dotyczące krajowych planów zwiększania zatrudnienia

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie powinny przedłożyć krajowy plan zwiększania zatrudnienia jako część swoich krajowych programów reform na rok 2013.

Krajowe plany zwiększania zatrudnienia muszą zawierać:

- kompleksowe środki na rzecz tworzenia miejsc pracy i „zielonego” zatrudnienia, szczególnie w sektorach o dużym potencjale tworzenia miejsc pracy,
- powiązanie między polityką zatrudnienia a instrumentami finansowymi,
- reformy rynku pracy, o ile są one konieczne,
- aktywną politykę rynku pracy ukierunkowaną na bezrobotne osoby młode, osoby długotrwale bezrobotne, bezrobotne osoby starsze i inne grupy znajdujące się w trudnym położeniu,
- wyraźny harmonogram rozłożenia wieloletniego programu reform na następnych 12 miesięcy oraz wskazanie obszarów i regionów doświadczających niedoboru lub nadwyżki w zakresie specjalizacji.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

Zalecenie 2.2 dotyczące reform podatku od siły roboczej

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie powinny przyjąć reformy podatku od siły roboczej, które sprzyjają zatrudnieniu.

Państwa członkowskie powinny rozważyć zmniejszenie opodatkowania pracy, a zwłaszcza ukierunkowane tymczasowe redukcje składek na ubezpieczenie społeczne lub programy dofinansowania miejsc pracy dla nowych pracowników, w szczególności w odniesieniu do pracowników słabo opłacanych i o niskich kwalifikacjach, osób długotrwale bezrobotnych oraz innych grup znajdujących się w trudnym położeniu, a jednocześnie dbać o stabilność publicznych systemów emerytalnych w perspektywie długoterminowej.

Zalecenie 2.3: podjęcie działań przeciwko pracy nierejestrowanej

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Nadanie nieformalnej i niezarejestrowanej pracy statusu legalnego zatrudnienia, między innymi poprzez zwiększenie możliwości inspekcji pracy.

Zalecenie 2.4: dotyczące systemów ustalania płac

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Modernizowanie systemów ustalania płac – w ramach dialogu społecznego przy czynnym udziale partnerów społecznych, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności krajowych modeli stosunków pracy – w celu dostosowania płac do tendencji w wydajności pracy w granicach pensji wystarczających na godne życie.

Zalecenie 2.5: reformy mające na celu zapewnienie stabilności systemów emerytalnych

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Przeprowadzenie niezbędnych reform mających na celu zapewnienie stabilności systemów emerytalnych w oparciu o następujące aspekty:

- wiek emerytalny mógłby być oceniany z uwzględnieniem zmian średniego trwania życia w dobrym zdrowiu;
- efektywny wiek emerytalny należy podwyższyć poprzez poprawę warunków pracy, ograniczenie wczesnego opuszczania rynku pracy (na przykład poprzez wdrożenie polityk obejmujących korzyści podatkowe zachęcające do kontynuacji pracy zawodowej) oraz umożliwienie pracownikom przechodzenia na emeryturę w sposób elastyczny;
- strategię polityczne zwiększające możliwości zatrudnienia, z uwzględnieniem zapewnienia dostępu do uczenia się przez całe życie starszym pracownikom, a także wsparcie aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu powinny stać się istotnym punktem reform systemów emerytalnych, tak aby można było zapobiec dłuższemu okresowi bezrobocia starszych pracowników.

Zalecenie 2.6 dotyczące inwestycji ukierunkowanych na wzrost gospodarczy

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Programy oszczędnościowe nie powinny utrudniać stosowania środków na rzecz tworzenia miejsc pracy ani realizacji polityk pobudzających wzrost, ani nie powinny zagrażać ochronie socjalnej.

Państwa członkowskie powinny traktować priorytetowo sprzyjające wzrostowi inwestycje w kształcenie, uczenie się przez całe życie, badania naukowe i innowacje oraz efektywność energetyczną.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

Zalecenie 2.7: wykorzystanie potencjału tworzenia miejsc pracy kluczowych sektorów takich jak gospodarka ekologiczna, opieka zdrowotna i społeczna oraz sektora ICT

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Komisja i państwa członkowskie powinny wspierać inicjatywy i inwestycje mające na celu ułatwienie rozwoju sektorów o dużym potencjale w zakresie zatrudnienia takich jak branże innowacyjne, gospodarka ekologiczna, usługi, opieka zdrowotna i społeczna oraz sektor ICT.

Wzywa Komisję i państwa członkowskie do przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności w tych sektorach oraz inwestycji w kształcenie i szkolenie mających na celu umożliwienie zdobycia wspomnianych umiejętności oraz ułatwienie przystosowania pracowników, zwłaszcza pracowników o niższych kwalifikacjach i starszych pracowników.

Zalecenie 2.8: reformy strukturalne mające na celu propagowanie tworzenia miejsc pracy wśród kobiet

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Poruszenie aspektu płci w wytycznych politycznych, które mają zostać przyjęte przez Radę Europejską.

Przyjęcie niezbędnych środków mających na celu wsparcie zatrudnienia kobiet, takich jak przystępna cenowo opieka, w tym opieka nad dzieckiem, odpowiednie systemy urlopów macierzyńskich, ojcowskich i rodzicielskich oraz elastyczne godziny i warunki pracy.

Zalecenie 2.9: dotyczące pełnego urzeczywistnienia jednolitego rynku

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Komisja i Rada Europejska powinna zintensyfikować wysiłki zmierzające do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, wzmocnienia gospodarki cyfrowej oraz skoncentrowania się na inteligentnej regulacji przyczyniającej się do zmniejszenia zbędnej biurokracji. Należy niezwłocznie wdrożyć Akt o jednolitym rynku II.

Zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów powinny jednocześnie oferować państwom członkowskim bardziej praktyczne rozwiązania dotyczące poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, tak aby uzyskały silniejsze poparcie społeczne i zaangażowanie polityczne w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku.

Zalecenie 2.10: poprawa środowiska dla przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne działania legislacyjne i administracyjne mające na celu poprawę warunków ramowych prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza dla MŚP.

Komisja i państwa członkowskie powinny uczynić z dostępu MŚP do finansowania absolutny priorytet w swoich programach politycznych.

Państwa członkowskie powinny promować i wspierać przedsiębiorczość, w tym przedsiębiorczość społeczną, oraz zakładanie nowych przedsiębiorstw, w szczególności poprzez realizację programów rozwoju biznesu i zapewnienie dostępu do finansowania.

Zalecenie 2.11: pełna mobilizacja funduszy UE

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać fundusze strukturalne w celu zwiększenia szans na zatrudnienie oraz skutecznego zwalczania strukturalnego i długoterminowego bezrobocia osób młodych, a także w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

Wzywa Komisję, aby przeanalizowała sposoby zwiększenia poziomu współfinansowania funduszy strukturalnych w przypadku państw członkowskich o najwyższej stopie bezrobocia, aby pomóc im zrównoważyć ograniczenia pola manewru w ich polityce krajowej, a także pomóc im w finansowaniu aktywnej polityki rynku pracy. Wzywa Komisję, aby rozważyła kwestię poszukiwania dodatkowych funduszy na ten cel z innych źródeł finansowania.

Apeluje o to, by co najmniej 25 % środków z Funduszu Spójności było przydzielone do EFS na okres programowania 2014–2020.

Zatrudnienie młodzieży

Zalecenie 3.1: zatrudnienie młodzieży jako priorytet

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Rada Europejska powinna uczynić zatrudnienie młodzieży priorytetem w swoich wytycznych politycznych na rok 2013. Państwa członkowskie powinny bezzwłocznie przedstawić plany zatrudnienia młodzieży w ramach krajowych planów zwiększania zatrudnienia, a Komisja Europejska musi monitorować cele polityczne w nich zawarte.

Środki na rzecz walki z bezrobociem osób młodych powinny obejmować:

- ukierunkowane środki aktywnej polityki rynku pracy,
- państwa członkowskie i regiony powinny wprowadzać, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi, systemy gwarancji dla młodzieży, zapewniające każdej osobie w wieku poniżej 25 lat w UE otrzymanie dobrej jakości oferty zatrudnienia, dalszego kształcenia, nauki zawodu lub stażu po maksymalnie czterech miesiącach od zostania bezrobotnym lub zakończenia kształcenia formalnego; finansowanie przez Unię tych systemów powinno odgrywać podstawową rolę, zwłaszcza poprzez EFS,
- środki przeciwdziałające niedopasowaniu umiejętności na rynku pracy, zwłaszcza poprzez zapobieganie wczesnemu kończeniu nauki lub stażu oraz zapewnienie, że w ramach systemów kształcenia i szkolenia młodzi ludzie skutecznie zdobędą odpowiednie umiejętności,
- ramy zapewniające przejście od etapu kształcenia i szkolenia do pracy,
- promowanie przedsiębiorczości i samozatrudnienia oraz wdrożenie konkretnych programów wsparcia ukierunkowanych na rozwój biznesu na rzecz młodych ludzi.

Zalecenie 3.2: dotyczące młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (młodzieży NEET)

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Państwa członkowskie przy wsparciu instytucji UE powinny opracować całościowe strategie na rzecz młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (młodzieży NEET).

Państwa członkowskie i regiony powinny promować i rozwijać, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi, gwarancje dla młodzieży, zapewniające każdej osobie w wieku poniżej 25 lat w UE ofertę zatrudnienia, nauki zawodu lub dodatkowego szkolenia bądź zatrudnienia połączonego ze szkoleniem po maksymalnym okresie bezrobocia wynoszącym cztery miesiące.

Komisja powinna udzielić państwom członkowskim i regionom pomocy technicznej w zakresie prawidłowego wykorzystywania środków Europejskiego Funduszu Społecznego do celów rozwoju systemów gwarancji dla młodzieży.

Zalecenie 3.3: zwiększenie wykorzystania funduszy UE na rzecz zwalczania bezrobocia osób młodych

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Zwiększenie wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego na rzecz środków zatrudnienia młodzieży w okresie programowania 2014–2020.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

Ukierunkowanie środków Europejskiego Funduszu Społecznego wykorzystywanych na rzecz działań dotyczących młodzieży głównie na przyuczanie do zawodu/staże i przedsiębiorczość.

Inwestycje w kształcenie i szkolenie

Zalecenie 4.1: przeciwdziałanie niedopasowaniu umiejętności

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Poprawa kontrolowania potrzeb w zakresie umiejętności w określonych sektorach i/lub regionach oraz jak najszybsze zaradzenie niedopasowaniu tych umiejętności.

Komisja i państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować w zakresie opracowywania unijnej panoramy umiejętności w celu całościowego zobrazowania potrzeb UE w zakresie umiejętności.

Promowanie współpracy i synergii pomiędzy sektorem kształcenia i szkolenia a przedsiębiorstwami w celu przewidzenia potrzeb w zakresie umiejętności oraz dostosowania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, tak aby wyposażyć siłę roboczą w niezbędne umiejętności oraz ułatwić przechodzenie od etapu kształcenia i szkolenia do pracy.

Promowanie dostępu do uczenia się przez całe życie na rzecz wszystkich grup wiekowych, nie tylko poprzez formalne uczenie się, lecz także poprzez rozwój pozaformalnego i nieformalnego uczenia się.

Ustanowienie do roku 2015 systemu walidacji pozaformalnego i nieformalnego uczenia się w odniesieniu do europejskich ram kwalifikacji.

Skuteczne wdrożenie krajowych ram kwalifikacji oraz urzeczywistnienie europejskiego paszportu umiejętności.

Zalecenie 4.2: inwestycje w kształcenie i szkolenie

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Zapewnienie skuteczniejszych inwestycji w kształcenie i szkolenie w ramach konsolidacji fiskalnej.

Przyjęcie środków i zasobów mających na celu poprawę jakości, kompetencji i statusu nauczycieli.

Zwiększenie dostosowania i dynamiki rynków sprzyjających włączeniu społecznemu oraz poprawa jakości zatrudnienia

Zalecenie 5.1 dotyczące reform rynku pracy

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Promowanie strukturalnych reform rynku pracy mających na celu zwiększenie wydajności i efektywności pracy, co z kolei powinno przyczynić się do poprawy konkurencyjności gospodarki UE oraz do zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

Reformy rynku pracy powinny się opierać na:

- wprowadzeniu wewnętrznej elastyczności wraz z odpowiednim poziomem zabezpieczenia społecznego w celu utrzymania zatrudnienia w czasach kryzysu gospodarczego;
- stworzeniu warunków umożliwiających łączenie obowiązków pracowniczych z opieką;
- ułatwianiu korzystnej i bezpiecznej zmiany pracy oraz podejmowania pracy przez osoby bezrobotne;
- systemach świadczeń dla bezrobotnych opartych na wymogach aktywacji i powiązanych ze skuteczną, aktywną polityką zatrudnienia, której celem jest zachęcanie do podejmowania pracy przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających dochodów;
- ścisłym poszanowaniu pracy i praw społecznych pracowników;
- przeciwdziałaniu segmentacji rynku pracy oraz niepewnym warunkom zatrudnienia;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- wzmocnieniu koordynacji dialogu społecznego na szczeblu UE;
- przewidywaniu restrukturyzacji gospodarczej;
- zapewnieniu dostępu do uczenia się przez całe życie;
- zajęciu się niskim poziomem udziału w rynku pracy grup w niekorzystnej sytuacji, w tym osób należących do mniejszości (np. Romów) i osób niepełnosprawnych;
- zwiększeniu podaży pracy poprzez poprawę jej dopasowania geograficznego i dopasowanie umiejętności do potrzeb rynku pracy;
- zwiększeniu zakresu i skuteczności aktywnych polityk dotyczących rynku pracy – w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi – wzajemnie wspieranych przez aktywne polityki rynku pracy takie jak programy typu „praca zamiast zasiłku” oraz odpowiednie systemy świadczeń w celu utrzymania możliwości zatrudnienia, wsparcia w powrocie do pracy i zapewnienia godnych warunków życia;
- ulepszeniu przepisów dotyczących zatrudnienia oraz wsparciu i rozwoju możliwości zwiększenia elastyczności warunków pracy, zwłaszcza na rzecz młodszych i starszych pracowników.

Zalecenie 5.2: promowanie mobilności pracowników

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Przyjęcie strategii i środków mających na celu promowanie mobilności na rynkach pracy i pomiędzy rynkami pracy, na przykład za pomocą programów wsparcia mobilności.

Usunięcie przeszkód prawnych i administracyjnych utrudniających swobodny przepływ pracowników w obrębie UE oraz polepszenie warunków pracy i zabezpieczenia społecznego, aby wspierać ten przepływ w celu pogłębienia integracji na europejskim rynku pracy.

Państwa członkowskie powinny zwiększyć wykorzystanie EURES w celu lepszego łączenia pasujących ofert pracy i osób szukających pracy w kontekście transgranicznym.

Zalecenie 5.3 dotyczące jakości zatrudnienia

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Rada Europejska powinna uwzględnić w swoich wytycznych politycznych na rok 2013 jakość pracy, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu pracowników do podstawowego zbioru praw pracowniczych zapisanych w Traktatach, bez uszczerbku dla ustawodawstwa państw członkowskich.

Zapewnienie, że reformy na rynkach pracy są wdrażane w sposób propagujący jakość pracy.

Zwalczanie istnienia i rozpowszechniania niepewnych warunków zatrudnienia i fikcyjnego samozatrudnienia oraz dopilnowanie, aby osoby zatrudnione na umowach tymczasowych lub na niepełny etat oraz osoby prowadzące działalność na własny rachunek miały odpowiednią ochronę socjalną i dostęp do szkoleń.

Zapewnienie skutecznego egzekwowania przepisów dyrektywy 2000/78/WE ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.

Zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych, zwalczanie ubóstwa i wspieranie włączenia społecznego

Zalecenie 6.1: zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Dopilnowanie, aby konsolidacja fiskalna była zgodna z wymiarem zatrudnienia i wymiarem społecznym strategii „Europa 2020” oraz aby nie utrudniała świadczenia wysokiej jakości usług publicznych.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

Reformy systemów opieki zdrowotnej powinny koncentrować się na poprawie jakości oraz zapewnieniu odpowiedniości, przystępności i powszechnego dostępu, a także stabilności.

Zalecenie 6.2: walka z ubóstwem i wspieranie włączenia społecznego

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Rada Europejska powinna w swoich wytycznych politycznych nadać priorytet zaradzeniu problemowi wzrostu ubóstwa i bezrobocia we wszystkich grupach wiekowych, a w szczególności ubóstwa pracujących, ubóstwa wśród osób niemających związków z rynkiem pracy lub mających ograniczone związki z tym rynkiem, a także ubóstwa wśród osób starszych.

Zwiększenie adekwatności i skuteczności systemów zabezpieczenia społecznego oraz dopilnowanie, by nadal funkcjonowały one jako zabezpieczenia przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym.

Wdrożenie odpowiednich i przystępnych cenowo, wysokiej jakości usług i zintegrowanych podejść do wysokiej jakości zatrudnienia, aby zapobiec marginalizacji grup o niskich dochodach i grup znajdujących się w trudnym położeniu.

Komisja powinna dokonać oceny wpływu konsolidacji fiskalnej na równouprawnienie płci oraz na poziom zatrudnienia i ubóstwo kobiet.

Dopilnowanie tego, by negatywne skutki konsolidacji fiskalnej dla równouprawnienia płci, zatrudnienia kobiet i ubóstwa zostały zniwelowane poprzez skierowanie do państw członkowskich bardziej zdecydowanych zaleceń dotyczących płci oraz podział głównych celów strategii „Europa 2020” i odpowiednich celów krajowych według kryterium płci.

Opracowanie strategii politycznych i środków mających na celu zmniejszenie ubóstwa pracujących, na przykład poprzez promowanie wystarczającego udziału w rynku pracy w gospodarstwach domowych oraz ułatwianie awansowania ze słabo opłacanych lub niepewnych stanowisk.

Państwa członkowskie powinny zwalczać ubóstwo wśród osób pracujących poprzez realizację takiej polityki rynku pracy, która dąży do zapewnienia osobom pracującym pensji wystarczającej na utrzymanie.

Państwa członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie ukierunkowanych dopłat do zatrudnienia pracowników pochodzących z grup w niekorzystnej sytuacji.

Państwa członkowskie powinny określić w krajowych programach reform sposób wykorzystania funduszy UE na wsparcie krajowych celów w zakresie walki z ubóstwem oraz innych celów w zakresie ochrony socjalnej, zatrudnienia i kształcenia oraz zapewnić osiągnięcie celów związanych ze strategią „Europa 2020”.

Dążenie do proporcjonalnej i zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

Zalecenie 7: dążenie do proporcjonalnej i zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Wdrożenie programów konsolidacji fiskalnej w celu zapewnienia stabilności finansów publicznych, w sposób proporcjonalny, zróżnicowany i sprzyjający wzrostowi gospodarczemu, co umożliwi osiągnięcie celów strategii „Europa 2020” w drodze inwestycji i pełne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w pakcie stabilności i wzrostu.

Korektę mnożników fiskalnych w celu zapobieżenia systematycznemu niedoszacowaniu skutków konsolidacji fiskalnej dla wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy w kontekście recesji.

Korygowanie rytmu konsolidacji w celu wprowadzenia rozróżnienia dla poszczególnych krajów, w zależności od ich dostępnej przestrzeni fiskalnej, aby uniknąć możliwych negatywnych skutków dla wzrostu i zatrudnienia, jednocześnie gwarantując zdolność obsługi zadłużenia.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

Zapewnienie spójności pomiędzy różnymi priorytetami określonymi w jej wytycznych politycznych, tak aby konsolidacja fiskalna nie osłabiała potencjału zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, nie zwiększała ubóstwa i wykluczenia społecznego ani nie uniemożliwiała świadczenia wysokiej jakości usług publicznych.

Osiągnięcie pełnej spójności pomiędzy konsolidacją fiskalną i proponowanymi środkami reformy gospodarczej z jednej strony a polityką społeczną, środkami na rzecz wzrostu i zatrudnienia z drugiej strony.

Konieczność podjęcia dodatkowych wysiłków w celu wzmocnienia systemu sprawowania rządów, zwiększenia zaangażowania i legitymacji demokratycznej

Zalecenie 8: zwiększenie legitymacji demokratycznej europejskiego semestru

Parlament Europejski uważa, że roczne wytyczne polityczne przyjmowane przez Radę Europejską w oparciu o RAW powinny mieć na celu:

Zapewnienie głębokiego zaangażowania parlamentów narodowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w realizację i monitorowanie wytycznych politycznych w ramach strategii „Europa 2020” oraz w proces zarządzania gospodarką, aby zapewnić ich poczucie odpowiedzialności.

Parlament Europejski powinien być odpowiednio zaangażowany w europejski semestr.

Rada Europejska powinna uwzględnić wątpliwości i wnioski wyrażone przez Parlament Europejski podczas przyjmowania swoich wytycznych politycznych na rok 2013.

P7_TA(2013)0054

Zarządzanie jednolitym rynkiem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2013 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem (2012/2260(INL))

(2016/C 024/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 26 ust. 3 TFUE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 czerwca 2012 r. zatytułowany „Lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem” (COM(2012)0259),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2012 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2013 r.” (COM(2012)0750) oraz sprawozdanie Komisji zatytułowane „Stan integracji jednolitego rynku na 2013 r. – Wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2013 r.” (COM(2012)0752),
- uwzględniając ocenę kosztów braku działań na szczeblu europejskim w kontekście lepszego zarządzania jednolitym rynkiem, która stanowi wkład do realizacji semestru europejskiego oraz została przeprowadzona przez biuro Parlamentu Europejskiego ds. kosztów braku działań na poziomie europejskim i przekazana Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów w dniu 7 lutego 2013 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku – W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności – 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),